

ADOPTIILE INTERNAȚIONALE ÎN ROMÂNIA

Legislația anterioară asupra adopțiilor conținea lacune și crea premisele apariției infraacțiunilor și a unui sistem corupt.

În urma solicitărilor Parlamentului European, România a introdus, în octombrie 2001, un moratoriu cu privire la adopțiile internaționale. Acest moratoriu suspenda toate procedurile, atât administrative cât și judiciare, privind adopțiile internaționale. În Decembrie 2001, Guvernul a decis însă ca “în situații excepționale, cerute de interesul superior al copilului [...] Guvernul poate aproba transmiterea către instanță a anumitor cereri de încuviințare a adopției internaționale”. **Conform acestei decizii, 1115 cazuri excepționale au fost transmise instanțelor și 1003 au fost aprobate.** (Restul familiilor și-au retras cererile, în 112 cazuri).

La 6 Februarie 2004, Guvernul român a decis stoparea completă a adopțiilor internaționale până la intrarea în vigoare a unui nou cadru legislativ coerent. *Noua lege a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2005 și permite adopția internațională numai de către rudele de gradul al II-lea.*

Legea a fost foarte bine primită de către Parlamentul European. În rezoluția sa din 16 decembrie 2004, Parlamentul European „felicită România pentru că a răspuns apelurilor internaționale și cererilor Parlamentului prin introducerea unor standarde naționale în domeniul protecției copilului și a unor reguli stricte în privința adopției internaționale”.

Noua lege a fost elaborată în colaborare cu experți internaționali. Legea are la bază interesul superior al copilului și este în concordanță cu convențiile internaționale în domeniu.

Noua lege prevedea că acele cazuri deja transmise instanței (din cele 1115 menționate mai sus) urmau să fie analizate în baza legislației anterioare. *Acestea erau așa-numitele cazuri “pipe-line” și au fost finalizate prin adopție internațională.*

Ca un exemplu al caracterului dificil al adopțiilor internaționale, Oficiul Român pentru Adopții încă mai așteaptă rapoartele post adopție pentru 178 de copii adoptați internațional.

GRUPUL DE LUCRU

La 16 decembrie 2004, Parlamentul European a arătat că “toate familiile afectate de moratoriu trebuie să primească în continuare un răspuns și de aceea sprijină ideea de a crea, în viitorul apropiat, o comisie internațională pentru analiza anumitor cazuri”.

Astfel, în urma consultării cu Comisia Europeană, Guvernul a decis să creeze un grup de lucru inter-ministerial care să analizeze fiecare caz și să dea răspunsurile corespunzătoare familiilor. Grupul de lucru și-a început activitatea în August 2005.

Grupul de lucru a constatat că, în momentul intrării în vigoare a noii legislații, existau **1399 de înregistrări** pentru adopții internaționale. ***Acestea nu au fost considerate cazuri excepționale conform legislației precedente, nu au urmat procedurile cerute de legea anterioară privind adopția internațională și, de aceea, nu pot fi considerate cazuri “pipe-line”; ele sunt cazuri în așteptare (pending cases).***

În cursul lunii iunie 2004, au fost transmise familiilor adrese prin care erau înștiințate cu privire la noile prevederi legislative conform cărora „adopția internațională a copilului care are domiciliul în România poate fi încuviințată numai în situația în care adoptatorul sau unul dintre soții din familia adoptatoare care domiciliază în străinătate este bunicul copilului pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne”. Familiile au fost înștiințate că, potrivit noului cadru legislativ, nu li s-a aprobat cererea de adopție.

REZULTATELE ACTIVITĂȚII GRUPULUI DE LUCRU INSTITUIT PENTRU ANALIZA CAZURILOR ÎN AȘTEPTARE

La 27 martie 2006, Grupul de lucru a finalizat analiza tuturor cazurilor. Răspunsurile au fost transmise familiilor.

Conform rezoluției din 15 decembrie 2005 a Parlamentului European, Guvernul român a clarificat toate “cererile de adopție internațională din perioada moratorului [...] asigurându-se că toate cazurile sunt examinate în spiritul Convenției ONU privind drepturile copilului și al legii române privind statutul juridic al adopției, cu scopul de a permite realizarea adopțiilor internaționale în situații justificate și potrivite în acele cazuri speciale”.

Legea română prevede că specialiștii Direcțiilor Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului din județe elaborează un plan individualizat de protecție pentru fiecare copil, având următoarele obiective, în ordinea priorității (aceeași ca și în convențiile internaționale relevante):

- reintegrarea copilului în familia biologică
- integrarea copilului în familia extinsă (rude până la gradul patru)
- adopția

Din punct de vedere al cazuisticii, cele 1399 înregistrări menționate mai sus se referă la 1100 familii și 1092 de copii.

Întrucât analiza s-a bazat pe interesul superior al copilului, informațiile de mai jos se referă la acești 1092 de copii:

- 41 de copii au fost reintegrați în familia biologică
- 12 copii au fost integrați în familiile extinse (rude până la gradul 4)
- 227 copii au fost adoptați național (cererile au fost depuse de către familii române în baza legii precedente ; s-a acordat prioritate acestor familii)
- 132 copii au procedura adopției interne în curs de desfășurare (conform noii legislații)
  - o inclusiv 28 de copii care sunt în curs de a fi adoptați național de către cetățeni străini cu domiciliul în România, cu care au stabilit o legătură puternică
- 17 copii au fost deja adoptați internațional (au fost incluși în cele 1115 cazuri „pipe-line” menționate mai sus)
- 8 copii pentru care s-a instituit tutela în România
- 12 copii au împlinit (sau urmează să împlinească în cursul acestui an) 18 ani și astfel pot fi adoptați ca adulți (inclusiv de către familiile străine)
- 90 copii pentru care familia a retras cererea de adopție
- 415 copii sunt la asistent maternal sau nu sunt adoptabili (în cele mai multe cazuri familia biologică nu consimte la adopție sau există o relație între familia biologică și copil și instanța nu consideră copilul adoptabil)
- 83 copii se află în sistemul de protecție a copilului (centre de tip familial) și nu sunt adoptabili (aceeași explicație ca și mai sus)
  - o inclusiv 8 copii care se află în străinătate pentru tratament medical și un copil care studiază în străinătate, aflați în grija familiilor străine care i-au solicitat spre adopție, având acordul familiei biologice/autorității competente)
- 2 copii au decedat
- 6 copii nu au fost identificați
- 47 de copii pentru care au fost depuse cereri după 6 februarie 2004, când toate adopțiile internaționale au fost oprite.

CONCLUZIE

Guvernul român a făcut tot posibilul ca în ultimii ani să acționeze conform pozițiilor exprimate în rezoluțiile Parlamentului European. Guvernul a adoptat un cadru legal care prevede reguli stricte referitoare la adopția internațională. Cazurile “pipe-line” au fost judecate în instanță și s-au finalizat prin aprobarea adopției internaționale (exceptând cazurile în care familiile și-au retras cererea). Guvernul a instituit un grup de lucru care să analizeze fiecare dintre celelalte cazuri în așteptare.

În urma analizei, au fost transmise răspunsuri către toate familiile implicate. Analiza s-a bazat pe actuala legislație. Există cazuri, considerate justificate și adecvate, în care legislația permite ca un număr de cetățeni străini cu domiciliul în România să adopte și adopția este în curs de desfășurare.